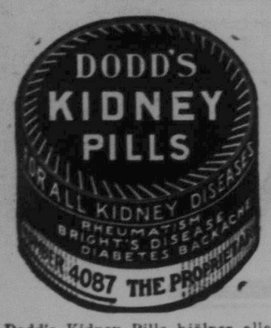

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9611.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 10 Juli 1924.

SOM ALLA i Saskatchewan veta kommer referendum att företagas därstädes den 16 juli. Saken gäller huruvida förbudslagen fortfarande skall få gälla eller huruvida spritdrycker komma att få försäljas under regeringskontroll liksom i British Columbia, Manitoba och Alberta. Läsekretsen känner tidningens ställning i denna fråga samt vet att densamma avgjort står på nykterhetsvännernas sida. Vi behöva därför ej orda mer i saken.

Istället hänvisa vi till en av pastor Walby översatta artikeln å första sidan om "British Columbia och moderation" samt mrs Eric Ericsons i Buchanan inlägg å denna sida. Bägge artiklarna tala sitt tydliga språk och vi hoppas att krögarintressena skola förlora. Men om de vinna hoppas vi att våra landsmän ej varit medlet därtill.

Vi publicera å denna sida en bild av röstsedeln samt vilja till de röstandes ledning avge några få förklaringar:

Varje röstande måste besvara frågan 1 för att röstsedeln skall räknas. Naturligtvis sätter då varje förbudsvän sitt X för Yes. Den bekante nykterhetsmannen, fängelsepastor Ardock i Regina, har under sina förbudsmöten på tillfrågan förklarat, att förbudsvännerna även böra sitt X i kolumnen för A av frågan 2. Om förbudet faller igenom kunna ändock förbudsvännernas röster hindra provinsen från att få både regeringsbutiker och licenserade platser enligt lagen om "second choice".

NÅGOT OM SPRITFÖRBUD.

Undertecknad har länge undrat varför tidningarna nästan aldrig säga något om nödvändigheten av spritförbud. Men nu vill jag försöka få in något i denna tidning. Men som jag ej är någon skribent, så vill jag anföra ett par urklipp ur tidningar, som yttrat sig därom på samma sätt som jag skulle vilja ha det sagt.

I Idogs julnummer skriver prof. Lager bl. a. följande:

"Vi trodde, då en sju år sedan krogen bortröstades över nästan hela västern, att nykterhetsidéerna skulle visa sig mäktiga att hålla folkets huvuden ovan vatten, tills rusdrycksbegäret avtagit, tills de obotligt alkoholförgiftade dött ut.

Manitobas nykterhetsintressen förlorade på grund av bootleggingsystemet, som onekligen hade utvecklat ohyggliga dimensioner.

Spritintressena i Canada, England och U. S. koncentrerade sina enorma krafter för att bryta lagarna och befordra bootleggingen, varigenom nykterhetssträvandena kunde utskrattas och förgöras. Stor var denna efeslernas Diana. Och lönnbrännare vandrade i ett veritabelt paradis. Om händelsevis lagen träffade en lönnbränningscitadell, voro böterna blott en bagatell i jämförelse med förtjänsten.

Moderationsligan var nu redo med två vägande argument. Det första var, att under s. k. regeringskontroll lönnbränningen skulle försvinna. Huru detta skulle ske var utlagd primärt för nykterhetsvännerna, ty utan deras röster hade ligans motion ej kunnat segra i en provins, som har minst 75 procent nykterhetsvänner, och de voto på kroken. Särskilt kvinnorna fruktade lönnbränningen och det dödande gift, deras män och söner kunde få; under regeringskontroll komme permit att givas endast sådana, som "söpe med förstånd" — måttlighetssupare, vad detta nu mände betyda, och de fingo intet gift, endast den oförfalskade, rena, ädla — finnes ej något mera vackert ord för ett värre gift än stryknin?-varan.

Ligans andra argument var det ekonomiska. Varför skulle bootleggare förtjäna på den fattige, under tunga skatter dignande farmaren, då under regeringskontroll förtjänsten ginge till regeringen varigenom skatterna komme att väsentligt reduceras? Regeringen komme ju att betala oss, om vi söpe. På den här kroken beto många. Att spritförtärarne komme att få betala för sin taxreducering, hägrade väl någon gång för deras hjärnor, men de visste dock, att de finge "scotch" för betalningen. De tänkte mindre på att den första spritrekvisitionen, som regeringen sände per kabel till England den 9 augusti, skulle gå löst på $325,000, vilken summa skulle tagas från fattige farmare i Manitoba, vilka i år på sina håll fingo ända upp till 4 bushels per acre, samt sändas ut ur provinsen och landet över till England som betalning för brännvin. De tänkte mindre på att legislaturen, som samlades i Winnipeg för en stund att ratifiera röstningsresultatet, kostade provinsen $100 per medlem, att spritkommissionens förste man har en lön på $12,000 och reseomkostnader, att de andra två, som endast ägna lediga stunder åt spritaffären, ha $5,000 var. De tänkte föga på vad spritförsäljningsbutiker och dessas personal, spridda över hela provinsen, komma att kosta, vad ökad polis, fängelser, lagbrott komma att kosta — att nu ej nämna bröd och kläder för fattiga barn, förlust av hemglädje, skolbildning, samhällsmoralens sjunkande. Allt detta kommer att snart stirra oss i ögonen.

Hur är vår situation i dag? Spritbutiker äro öppna över hela provinsen, nya väldiga penningsummor utbetalas i brännvinsrekvisitioner på England och till betjäning och kommissionärer. Skatterna, som drivа farmare från farmen och som skulle reduceras så kvickt på grund av brännvinspängarna, ha ännu ej minskats. Istället har en ny tung provinsiell inkomstskatt ökat folkets bördor, och provinsregeringen håller nu på att upplåna millioner av pänningar från folket.

Lönnbränningen, som skulle upphöra, har ej upphört, ty regeringen har ej mer polis eller mer kontroll över bootleggare nu, än den hade under spritförbudets tid. Enkelt sunt förnuft säger ju för övrigt detta. En bootleggare, som uppbyggt en givande affär, uppger den ej genom att hans gamla goda kunder kunna få permit och köpa trallarvatten i en offentlig butik. Hans kunder skvallra ej, och han kan alltid med god förtjänst sälja betydligt billigare än regeringen.

Vi böra ock notera det överraskande faktum, att Alberta nyligen övergått till de "våtas" arvedel och nu upptager ett millionlån i New York. Det är nu så olyckligt ställt i världen, att barnen få lida för fädernas misgärning intill tredje och fjärde led, och framtiden kommer att få betala både Albertas och Manitobas lån och spritaffärer. Och Saskatchewan har nu också torra strupar, som ropa efter referendum. Den depressionstid, som följde världskriget och som framkallat ett armod en arbetslöshet, en värdereducering av jordbrukarens egendom och produkter, som världshistorien hittills aldrig känt, detta och hundrade andra allvarliga faktorer, sammanlänkade med kriget eller samhällets nuvarande sociala oro, vilka borde ha manat vårt hårt prövade folk till ekonomisk försiktighet, till altruism och ideella strävanden, ha sorgligt nog ej ens förmått vårt folk att vilja offra sina brännvinspassioner! "Vad en människa sår, det skall hon ock skörda."

* * *

En annan tidning skriver följande:

"Brott, som direkt föranletts av rusdrycker, ha efter förbudet sjunkit i antal från 50 tilll 60 procent och i vissa samhällen upp till 90 procent. Många fängelser och fattighus, vilkas underhåll förr tog enorma summor, ha antingen delvis eller fullständigt tömts — detta fastän brunbränningen går fram med ohyggliig säkerhet.

Bankdepositioner ha visat en överraskande ökning av tre fjärdedels miljoner nya bankkonton med en ökning å sparkasseomsättningen av $88,000,000. Detta betyder ej att förbudet bringat med sig fattigdom."

I åter en annan tidning skrives:

"Det är omöjligt för någon människa, som icke kände Ryssland före revolutionen att förstå den förändring till det bättre, som förbudet fört med sig."

Mycket mer vore att anföra, men jag har nog tagit för mycket av spalterna i anspråk ändå. Till först och sist en uppmaning till alla nykterhetsvänner i Saskatchewan att ej lämna en enda röst obegagnad den 16 juli. Låtom icke brännvinshydran göra oss lamslagna.

En hälsning till redaktionen och tidningens läsare från

Mrs. Eric Ericson.

Buchanan, Sask., den 4 juli 1924.

— — —

Vi intaga med största nöje denna artikel, fast den kom i sista minuten, isynnerhet som den bör vara en allvarlig maning till alla skandinaver inför det stundande referendum, som skall gå av stapeln den 16 juli. Vi instämma tillfullo med mrs Ericson och tacka henne för inlägget. — Red.

Nordfjordlaget håller sommarfäst

Uti dagarna tre samlas det norska folket till ett nationellt möte eller folketing.

För S. C. T. av Reimar Remidav.

Nordfjordlaget avhöll i trenne dagar ett mycket vällyckat möte uti Bulyea, Sask., mellan den 29 juni och 1 juli. Flera av de utlovade talarna kunde ej komma, såsom pastor Kandal och hrr Rosenlid samt Gimmestad.

Mötet började med reguljär predikan i den norska luth. kyrkan av pastor Wangen, vilken även berörde dagens betydelse såsom varande Nordfjordlagets. På eftermiddagen vidtog det egentliga programmet och mötet öppnades av mr. A. J. Flotre,

Abr. Haaheim

vice ordförande för Nordfjordlaget samt boende å platsen. Först sjöngs som sig borde "Ja, vi elsker" och därefter överlämnade mr Flotre ordförandeskapet till mr Abraham Haaheim, ordförande för Nordfjordlaget. Mr Haaheim höll ett kort inledningstal i vilket han bl. a. påpekade att nutidens folk endast strävade för fyra saker, nämligen pängar, framgång, ära och nöjen. Även berörde han vikten och betydelsen av att bevara fädernearvet.

Därefter deklamerade miss Cora Tagseth en norsk dikt samt gjorde detsamma på ett synnerligen förtjänstfullt sätt. Miss Tagseth har nyligen erövrat en silvermedalj, som donerats av mr Sigv. Quale för att uppehålla det norska språket bland i detta land födda norskar.

Mr Lars Roset var nästa man på programmet. Jag vill i parantes nämna att mr Roset även var lagets kökmästare samt att han skötte denna befattning på ett mönstergillt sätt. Mr Roset var synnerligen humoristisk men kom i alla fall fram med en hel del allvarliga saker. Han framhöll, att man borde hålla på gamla seder och bruk samt hysa respekt för föräldrar och fosterland samt att den man eller kvinna, som föraktade far och mor, vore förakt värd. Fädernearvet var något, som betydde mer än pängar. Det bästa av allt var att mr Roset talade äkta norskt landsmål och fast undertecknad är svensk så ljöd hans tal som musik i mina öron — hur mycket härligare skulle det ej ljuda för norskarna!

Mr Adolf Wick från Outlook, Sask., framförde en hälsning från "Det Norske Selskap". Talaren påpekade att ett möte som detta ej allenast var till att uppliva gamla minnen utan ock taga vara på norska traditioner och kulturvärden, som man ej har råd att mista. Detta land har ej råd att gå miste om detta och det är norskarnes plikt att hålla dess värden vid liv här i Canada. Bygdelagens uppgift var att befrämja "norskdomsarbetet" och denna uppgift var nu så mycket viktigare på grund av den rådande starka emigrationen från Norge. Det har liksom varit landets politik att sända norskarna och andra skandinaver ut i de avlägsnaste distrikten, men vi äro ej längre nöjda med detta. Han framhöll ock vikten av att upprätta en skandinavisk professur vid Saskatchewan universitet samt att bygga upp en stark norsk press. Det norska folket syntes honom vara korat att uträtta det omöjliga och som exempel nämnde han Nansen, vilken kom det döende och uthungrande Ryssland till hjälp.

Mr Sigvard Rödvik av Dalton, Sask., talade om "norskdom och bygdelagsbevegelse" samt påminde om, hur Norge sov en 400-årig sömn, innan det vaknade upp. Följden av detta var att riksnorskan eller rättare sagt danskнorskan vann burskap men att man nu börjat återgå till landsmålet eller den ursprungliga norskan. Nordfjordslaget höll Norges fana högt samt borde ha alla sanna norskars understöd. Han höll före att den norska känslan i Canada var nedbruten samt att man liksom tycktes tro att norskarna voro för få. Han uppmanade dem att lägga bort denna känsla samt bättre samla sig kring "norskdom". Nordfjordlaget hade lagt grunden till ett bättre tillvaratagande av fädernearvet samt satt ett gott exempel för andra, vadan det var berättigat till allas kraftiga understöd.

Mr Andrew B. Solberg, sekreterare för Nordfjordlaget, uppräknade en del historiska minnen samt framhöll hur yttre Nordfjorden i flera hundra år varit en allfarsväg för det skandinaviska folket. Han beskrev ock

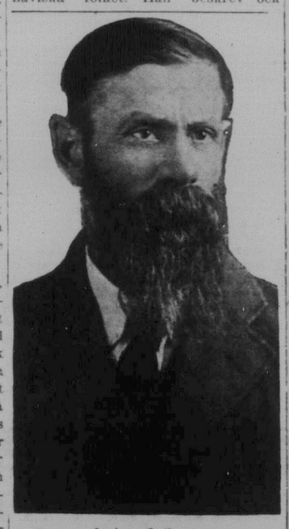

Anders Solberg

några historiska platser i Norge, vilka han själv besökt. Så nämnde han tre gamla kloster i Nordfjord, vilka uppfördes på 1300-talet av tre skottska systrar, vilka flytt från Skottland under kristendomsförföljelsens tid. Vidare Ulvesund, som fått sitt namn av de två bröderna Sven och Ulf Ulveson, vilka där i envig dödade varandra och där fingo sin grav. Detta skedde på 700- eller 800-talet. Han talade ock om den höga fjälltoppen Hornelen eller som det nu heter Smalahorn, vilken är nära 4,000 fot hög. Historien berättar att Olaf Tryggvason besteg denna topp samt där placerade ett svärd. Sedan sände han en man upp efter detsamma. Men han kom ej tillbaka vadan Tryggvason måste själv gå upp samt hämta både mannen och svärdet tillbaka. Sagda fjälltopp har under senare tid bestigits av endast tvenne män. Till sist nämnde han om skalden och prästen Claus Friman från Daviken, vilken levde mellan 1746—1829.

Mr Abram Haaheim sjöng därpå en Nordfjordssång och mellan talen bjöd Norrönakören på sånger — ibland hela kören och ibland endast den manliga delen därav. Här måste jag framhålla att det var endast norska sånger, som förekom på denna fäst. Sorgligt nog anser jag det vara min plikt att påpeka, att svenska körer här i landet alltför ofta sjunga engelska sånger. Mina landsmän synes ej vara hälften så svenska som norskarna äro norska, så i det fallet ha svenskarna en hel del att lära av våra norska bröder.

Pastor N. H. Wangen i Bulyea lade stor vikt på bygdelagens uppgift att bevara fädernearvet samt taga vara på hemmet och kyrkan. Han påpekade den fanatism, som gjort sig gällande här i landet, då man söker borttaga allt utländskt — även fast detta "utländska" var mycket bättre än det inhemska. Han klandrade sina egna landsmän för att de mängen gång sökte hålla dem tillbaka, som stack upp sitt huvud litet högre än de andra i avsikt att intaga en ledande ställning i och för landsmännens bästa. Canada behöver, vad norskarna kan ge och det är norskarnas plikt att tillse att Canada får denna deras gåva av fädernearvet.

Så slutade söndagens möte. På rasterna emellan programmet bjöds på lunch och supper, som det här heter på landets språk. Det är onödigt att nämna att maten var både förstklassig och riklig. Vi endast beklaga de arma damerna, som fingo arbeta så hårt i sommarhettan på samma gång som vi tacka dem för deras uppoffring.

Vad mig själv beträffar, mådde jag som en prins i en bagarebod. De norska vännerna bemötte mig med största gästfrihet och välvilja. De skjutsade mig, de gåvo mig mat och härberge och det bästa av allt — de voro alla så hjärtinnerliga vänliga. Jag tackade dem det bästa jag kunde, innan jag reste. Men jag vill här i skrift upprepa detta tack. Till alla och envar vill jag framföra mitt av hjärtat gående tack för all den trevnad jag hade under rdessa tvenne dagar.

Innan jag går vidare i texten, vill jag avgiva en förklaring. Denna artikel — egentligen skriven för Norröna samt översatt av dess redaktion — inflyter även som synes i Svenska Canada Tidningen. Orsaken varför jag gör detta är att Nordfjordlaget själv och dess fäst äro värda all uppmuntran. Sagda lag arbetar för "norskdom" och detta norskarnas arbete bör vara ett gott exempel och en god sporre för mina svenska landsmän att arbeta litet mer för svenskhet. Samtidigt vill jag uppmana norskarna att samla sig kring sina bygdelag. Deras uppgift kan ej nog uppskattas. Det är helt enkelt varje norsks plikt att så göra samt samtidigt uppehålla det norska fädernearvet — med dess språk, dess rika kultur, dess sköna litteratur och konst. Innan jag reste talades det om att bilda ett Söndmörelag och jag hoppas att detta skedde. Varande svensk och sålunda opartisk kunna ni, mina kära norska bröder och systrar, taga för gott vad jag säger. Låt intet hindra eder från att understödja "bygdelagsbevegelsen".

På måndagen den 30 juni hölls mötet hos mr Flotre samt öppnades av honom. Efter det att unison sång avsjungits framträdde pastor Wangen samt utgick från sången "Gud signe vaart dyre fedraland". Talaren yttrade bland annat att bakom den norska allvarliga ytan gömde sig en känslofull (fölelsefuld) själ: Det norska folket var ett religiöst folk och kyrkan var det centrala i dess liv. Något fagrare (mer dejligt) än den norska vaggsången fanns icke och i gamla Norge hade barnen den förmånen att få undervisning i religion i skolan.

Därefter följde en duett av två norska unga damer. Men jag glömde sorgligt nog att taga reda på deras namn. Därom kommer nog mr Solberg att underrätta i sin rapport. Men hur som helst de sjöngo vackert och en av de unga damerna berättade sedan den roliga historien om Motvalls käring.

Så blev undertecknad kallad upp på talarstolen. Och jag försökte att i korthet ge en bild av den nordiska rasens insats i främmande länder samt dera framtida uppgift. Men låt mig tala i tredje person. Talaren gick tillbaka i historien samt påvisade hur Island grundlagts av norskar, hur Leif Erikson upptäckte den amerikanska kontinenten, hur det norska folket gjort en betydande insats i Amerikas historia genom att där bryta bygd, genom att där flitigt deltaga i det politiska och sociala livet samt genom att göra en stor kultirell insats genom sina skolor, kyrkor och tidningar. Samma kunde ock sägas om norskarna i Canada, fast de helt naturligt ej hunnit uträtta så mycket här. Deras framtida uppgift ligger i att till sitt adoptivland giva den härligaste skatt de hava — nämligen fädernearvet med dess storslagna kultur. Till slut uppmanade talaren dem att samlas kring bygdelagsrörelsen samt slutade sitt tal med att utbringa ett trefaldigt hurra för "norskdom" och brödrafolkens enhet.

Pastor Ullensvang berörde delvis samma ämne som föregående talare. Fastän själv född i Staterna visade han sig vara lika så god norsk som de hemmafödda. Som han sade själv var han ej beredd att hålla tal, vadan han kom fram med en del erinringar om norskarna i Staterna och Canada.

Den siste talare, som jag fick höra, var mr Haaheim, vilken på engelska och därtill utmärkt engelska, gav en historisk skildring av den norska rasens insats i världshistorien. Synd nog hade jag ej tid att få höra slutet av hans föredrag. Men vad jag hörde fick jag det allra bästa intryck av. Man kunde nästan tro, att man framför sig hade en professor i historia. Publiken fick där under några minuter mer historiska fakta än de varit i stånd att själva inhämta på ett helt år.

För resten av programmet vill jag hänvisa läsaren till mr Solbergs rapport. Men innan jag slutar vill jag uppmana skandinaverna i landet att talrikt infinna sig vid de möten, som mr Haaheim kommer att anordna i framtiden. Han bjuder på sång och musik samt ljusbilder med åtföljande föredrag över Norge. Till sist vill jag uttrycka som min allvarliga önskan att Nordfjordlaget måtte ha framgång samt att många andra norska lag måtte bildas i framtiden. Norskar och svenskar glömmen ej fädernearvet och dess förpliktelser!

Härjedalsurskog som nationalpark

Består av en trehundraårig skog, där ännu intet träd haver fällts av mänskohand.

I skrivelse till regeringen har överjägmästaren P. O. Welander i Östersund föreslagit, att ett område av Hede kyrkoherdeboställe i Härjedalen avsättes som nationalpark. Det föreslagna området omfattar cirka nio hektar och omsluter såväl utpräglad tallmark som ren granskog. Den äldre skogen är 250—300 år gammal, tallen uppnår en medellängd av 20 m. och i granbestånden nå träden en längd av ända till 27—30 m., vilket anses ganska ovanligt på denna breddgrad och så nära fjällen. De grövsta träden nå 2 och 32 eng. tum i diameter vid brösthöjd.

Överjägmästare Welander framhåller, att urskogens bevarande är icke blott ett skogsvetenskapligt utan även ett mera allmänt intresse, icke minst för befolkningen i dessa trakter, såsom ett historiskt minne av svenska skogarna, innan människan ännu ingrep i deras fria utveckling. Dylika av människor orörda skogsbestånd äro åtminstone i södra Norrland redan nu ytterst sällsynta och den tid är icke långt avlägsen, då den sista resten av dessa nedhugges. Därmed är också den verkliga urskogen, sådan våra förfäder sett den, för alltid försunnen i Sverige.

Inom Jämtlands lan är det föreslagna området i Hede sannolikt det enda urskogsområdet, som finnes kvar, om man frånser själva fjällgränsen, där barrskogen icke längre bildar skogsbestånd i vanlig mening. Området ger en lika vacker som typisk bild av de forna Härjedalsskogarna. Såvitt överjägmästare Welander vid noggrann besiktning på stället kunnat finna, har där aldrig fällts ett träd av människohand. Sekelgamla, av flera skogseldar härjade grova träd stå blandade med vackra plantor och ungträd jämte här och där såväl stående som liggande torra träd.

Drivkraft

är absolut nödvändig för att få en maskin att gå. Om någonting hindrar en maskin att erhålla tillräcklig drivkraft, så kan den ej ordentligt utföra sitt arbete.

Den mänskliga "maskinen" erhåller sin livskraft från hjärnan, från vilken den är distribuerad genom ryggraden till hela nervsystemet och varje cell i kroppen. Om ej lungorna, hjärtat, magen, njurarna, levern, etc., eller någon annan kroppsdel äro svaga och ej funktionera riktigt så är det någonting någonstans som avkortar krafttillgången.

I DE FLESTA FALL ÄR DENNA KRAFT SVAG PÅ GRUND AV TRYCK PÅ NÅGON NERV JUST Å DEN PLATS DÄR DENSAMMA LÄMNAR RYGGRADEN.

KIROPRAKTISKA JUSTERINGAR

avlägsnar detta tryck på nerverna och lämnar krafttillförseln fritt rum. Låt oss ge er närmare förklaringar på vad sätt detta sker.

FRIA Konsultationer och Analyser. Bring edra hälsobekymmer till

Dr. E. A. Anderson

Palmer Graduerad

CHIROPRACTOR

Tel. 331 Camrose, Alta.

Kontor över Ofrim & Malands butik.

Nordborna äro främst.

Av 1,598 nötkreatursföreningar som inrapporterats till regeringen i Washington, äro 94 procent hemmahörande i de nordcentrala staterna, alltså i de trakter där vi ha våra flesta skandinaviska jordbrukarer. Nära 60 proc. av totalantalet finnas i sju stater väster om Mississippi-floden och 34 procent i de fem staterna öster om samma flod. Från de övriga 34 staterna kommo mindre än hundra rapporter. Iowa tycks vara den ledande staten ifråga om antalet föreningar av detta slag, följd i tur och ordning av Minnesota, Illinois och Wisconsin. Ohio bekläder den ledande platsen ifråga om affärsomsättningen per förening, och därefter komma Iowa och Missouri. Något mer än 40 procent av de inrapporterade föreningarne äro inkorporerade, 18 procent ha aktiekapital, 11 procent utbetala vinstandelar, 90 procent bestå uteslutande av nötkreatursuppfödare och 54 procent lämna vinstutdelning.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

SÄNDER NI PÄNGAR TILL EUROPA?

Låt oss sända dem för Er.
Denna bank har förbindelser med absolut säkra finansiella institutioner i alla europeiska länder, och kan garantera rask och säker försändelse av pänningar till vilken som helst plats ni önskar. Denna betjäning inbesparar besvär till ringa kostnad.

THE DOMINION BANK

VAD ÄR Dürigold DET NYA GULDET? HAR STÅLETS STYRKA och GULDETS UTSEENDE.

De prydligaste och sanitäraste Bordsuppsättningar Elegant och Varaktigt Utmärkta presenter
För agentvillkor tillskriv
CHAS. J. SANDBERG
646 Agnes St. Tel.: N8256
WINNIPEG

Röstsedeln vid Saskatchewan referendum.

Fråga 1. Är ni i favör av förbud i Saskatchewan?	YES X / NO
Fråga 2. När ett försäljningssystem av sprithaltiga drycker under regeringskontroll införes, vilket av de följande är ni i favör av?	
(A) Inköp av alla spirituosa och maltdrycker i slutna paket från regeringsbutiker.	X
eller	—
(B) Inköp av all spirituosa och maltdrycker i slutna paket från regeringsbutiker såväl som inköp av beer på licenserade platser.	

Varje röstande, som avger sin röst, måste besvara frågan 1, ty en röstsedel, som ej har något svar på frågan 1, räknas ej.